

ת"פ 35752/06/17 - מדינת ישראל נגד גנאדי קושנר

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 35752-06-17 מדינת ישראל נ' קושנר

בפני
בעניין: כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אפרת פינק
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

גנאדי קושנר

הנאשם

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 17.7.17, הורשע הנאשם לפי הודאתו בעובדות כתב האישום, בשתי עבירות של תקיפה כדי לגנוב, לפי סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977.

לפי האישום הראשון, ביום 11.6.17, בשעות הלילה, שהתה המתלוננת ביבנה כשהיא אוחזת בידה את תיקה האישי שהכיל כסף מזומן בסכום של 70 ₪, טלפון נייד ומסמכים שונים. הנאשם התקרב למתלוננת, חטף מידה את תיקה ונמלט מהמקום. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נפלה המתלוננת ונחבלה במרפק יד ימין.

לפי האישום השני, ביום 8.6.17, בשעות הצהריים, אחזה המתלוננת בידה את מכשיר הטלפון הנייד שלה. הנאשם הגיע למקום, רכוב על אופניים, התקרב אל המתלוננת, חטף מידיה את הטלפון ונמלט מהמקום.

2. לפי הסדר טיעון, נשלח הנאשם לעריכת תסקיר שירות מבחן, ללא הסכמה עונשית.

תסקירי שירות מבחן

3. בעניינו של הנאשם נערכו מספר תסקירים.

בתסקירו מיום 30.10.17 ציין שירות המבחן, כי הנאשם בן 49, יליד בלרוס, גרוש ואב לשלושה ילדים, נעדר מקום מגורים קבוע ומסגרת תפקודית. עוד הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם החל שימוש בחומרים פסיכואקטיביים בארץ מוצאו, הפסיק לצרכם לתקופה מסוימת ושב לצרוך סמים מסוג סבוטוקס, כדרך התמודדות עם מצבי לחץ ומצוקה. לאור נסיבות חייו של הנאשם ונכונותו, המליץ שירות המבחן, על שילוב הנאשם בקהילה טיפולית.

4. בהמשך לכך, שוחרר הנאשם ממעצרו לקהילה טיפולית.
5. בתסקירים משלימים מיום 8.2.18 ומיום 16.5.18 עולה, כי החל מיום 13.11.17 שולב הנאשם בהליך גמילה בקהילת "מלכישוע". הנאשם נרתם להליך הטיפול, התמיד בטיפול והחל להכיר בהדרגה בדפוסיו התוקפניים וקשייו להתמודד ולווסת דפוסים אלו באופן תקין. הנאשם רכש כלים להתמודדות עם מצבי לחץ ומצוקה, באופן מותאם ומאוזן. שירות מבחן דיווח, כי הנאשם התקדם בטיפול, יוצא לביקורים בבית אחותו ומחדש קשרים עם בני משפחתו וילדיו.
6. בתסקיר משלים מיום 27.8.18 ציין שירות המבחן, כי הנאשם עבר כברת דרך משמעותית בהליך הטיפולי, פועל מתוך מוטיבציה פנימית גבוהה ומשקיע מאמצים רבים לשקם את חייו ולשמר את הישגיו הטיפוליים. הנאשם מסגל דפוסי חשיבה גמישים יותר תוך מודעות לקשייו. עוד דווח, כי הנאשם ממשיך בניסיונותיו בבניית אמון ויצירת קשר תקין עם ילדיו, למרות הקשיים. שירות המבחן הוסיף, כי הנאשם עומד לעבור שלב נוסף בהליך הטיפולי, במסגרתו יחל לעבוד במסגרת הטיפולית ולהשתלב בהוסטל בעפולה.
7. לאור האמור, המליץ שירות המבחן לסיים ההליך באפיק שיקומי, הכולל צו מבחן למשך שנה וחצי, צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננות.
8. בתסקיר נוסף מיום 15.11.18, הוסיף שירות המבחן, כי הנאשם ממשיך לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי, סיים את הטיפול בקהילה ביום 23.10.18 ועבר לשלב ההוסטל בעפולה. מגורמי הטיפול בהוסטל נמסר, כי הנאשם מגלה יכולות גבוהות, משתף פעולה באופן מלא ומתנהל באופן המותאם לנדרש ממנו, משתלב חברתית ומשקיע מאמצים רבים בעבודתו. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם מגלה אחריות להתנהלותו, פיתח יכולות להתבוננות מעמיקה, מתן אמון בסביבה, ביטוי לרגשותיו והכרה ברגשותיו של אחר. להערכת שירות המבחן, הנאשם השקיע מאמצים רבים בהליך הטיפולי, תוך עריכת שינוי בדפוסיו ההתמכרותיים. לאור האמור, חזר שירות המבחן על המלצתו.
9. בתסקירו האחרון מיום 27.2.19, הוסיף שירות המבחן ופירט מספר התרחשויות שאירעו במהלך החודשים שחלפו מאז התסקיר האחרון. תחילתו, בחשד שהתעורר כי הנאשם עושה שימוש בסמים, וזאת לאחר שבדיקת שתן העלתה חשד לשימוש במורפין. הנאשם טען כי מדובר בתוצר של שימוש בתרופות, התקשה לקבל את התוצאה ואת הסנקציה העונשית שהוטלה עליו עד לבירור מעמיק של תוצאות הבדיקה, ועזב על דעת עצמו את הקהילה. בדיון שהתקיים בעניין המשך שחרורו של הנאשם בתנאים, הורה בית המשפט על החזרתו של הנאשם לטיפול במסגרת קהילת מלכישוע. בהמשך לכך, מסרו גורמי הטיפול, כי הבדיקה העלתה לבסוף, כי כמות המורפין המזערית אמנם מעידה על שימוש תרופתי, כטענת הנאשם.
- הנאשם הביע חרטה על מעשיו, הבין את חומרתם והכיר בהתנהלותו האימפולסיבית. עוד מסר שירות המבחן, כי הנאשם ביטא נכונות לחזור לטיפול, שיתף פעולה עם ההליך הטיפולי, המשיך את עבודתו במפעל ועתיד לסיים את ההליך הטיפולי במסגרת ההוסטל. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם, לוקח אחריות על התנהלותו ועל בחירותיו, פיתח יכולת להתבוננות פנימית מעמיקה על דפוסיו וערך שינוי מהותי באורח חיים ובדפוסיו ההתמכרותיים. עוד ציין שירות המבחן, כי הנאשם ביטא שביעות רצון מהטיפול שעבר, בכוונתו להתגורר אצל אחותו, להתחיל לעבוד ולהחזיר חובותיו. הנאשם גם ביטא נכונות להשתלב בטיפול המשך. מכאן, חזר שירות המבחן על המלצתו וביקש להימנע מהטלת מאסר בדרך של עבודות שירות, אשר עלול לפגוע בשיקומו של הנאשם.

טענות הצדדים

10. לטענת באת כוח התביעה, כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשע הנאשם, נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו, בטחונו האישי וקנינו של אדם, כמו גם פגיעה בפרטיותו.
11. לטענתה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא בינונית עד גבוהה. מדובר בשני אירועים שונים, שהתרחשו במועדים שונים כלפי מתלוננות שונות, והכל על רקע התמכרותו לסמים.
12. מכאן טענה, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של 9 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים, לכל אישום.
13. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: לחובתו של הנאשם הרשעה אחת; הנאשם נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי; מהתסקירים עולה כי הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי, סיים את הקהילה בהצלחה ועבר להוסטל.
14. מכאן הסכימה התביעה, כי יש לסטות ממתחם העונש ההולם, אולם לא כהמלצת שירות המבחן, אלא בדרך של מאסר בדרך של עבודות שירות.
15. לאור האמור, עתרה באת כוח התביעה להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, ופיצוי למתלוננות.
16. באת כוח הנאשם טענה, לעומת זאת, כי הנאשם ביצע את העבירות על רקע התמכרותו לסמים.
17. לטענתה, למרות שמדובר באירועים חמורים, יש מקום לסטות ממתחם העונש ההולם בשל הליך השיקום המוצלח והחריג שעבר הנאשם.
18. באת כוח הנאשם הוסיפה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם בן 50, ללא עבר מכביד ולקח אחריות על מעשיו; לנאשם הרשעה אחת בלבד בעבירה של הסגת גבול; הנאשם היה נתון במעצר משך 4.5 חודשים, שוחרר לקהילה טיפולית, ולאחר סיום הקהילה בהצלחה, עבר להוסטל והחל לעבוד במפעל. עוד ציינה, כי ההליך השיקומי של הנאשם עודנו בעיצומו, ולהערכת שירות המבחן, על הנאשם להמשיך ולבסס עצמו מחוץ להוסטל ולהשתלב בחברה.
19. מכאן טענה, כי עתירת התביעה להטיל מאסר בדרך של עבודות שירות עלולה לגרום לנסיגה ולפגוע בהליך השיקומי, כפי שעולה מתוך תסקירי שירות המבחן.
20. לאור האמור, עתרה באת כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם צו מבחן, צו שירות לתועלת הציבור ופיצויים.
21. בדברו האחרון, מסר הנאשם כי הוא מצר ומתבייש במה שעשה, וכי עבר טיפול משמעותי ו"קיבל את חייו בחזרה".

דין והכרעה

22. לאור מבחן הקשר ההדוק, יש לקבוע מתחם עונש הולם בגין כל אירוע, משמע לכל מסכת עבריינית, שיש זיקה בין העבירות שבוצעו במסגרתה. מכאן, ולמרות שבכל אחד מהאישומים מדובר במתלוננת שונה, יש לקבוע מתחם אחד בגין שני האישומים. בכל אחד מהאישומים מדובר בביצוע עבירה של תקיפה לצורך גניבה. העבירות בוצעו בהפרש של כמה ימים ועל רקע של צריכת סמים על ידי הנאשם.

23. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירות שביצע הנאשם, יתחשב בית המשפט **בערכים החברתיים** שנפגעו, **במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה ובהנהגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירות.**

24. במעשיו פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלמות גופו ובטחונו של אדם. כן פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על קניינו ורכושו של הפרט, כמו גם פרטיותו.

25. מידת הפגיעה כתוצאה מביצוע העבירות היא בינונית. הנאשם ביצע שתי עבירות של תקיפה לשם גניבה. באישום הראשון, גנב הנאשם את תיקה של המתלוננת וכתוצאה ממעשיו המתלוננת נחבלה בידה הימנית. באישום השני, הנאשם חטף מידה של המתלוננת טלפון נייד.

26. על מדיניות הענישה המקובלת והנהגת בעבירות של תקיפה כדי לגנוב, ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן:

- ת"פ (רמ') 57694-09-16 **משטרת ישראל תביעות- שלוחת רמלה נ' אהווידי** (28.2.17): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפה לשם גניבה וגניבה. הנאשם חטף את תיקה של המתלוננת שהכיל 10,000 ₪. בית המשפט הטיל על נאשם מאסר לתקופה של 5 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 4,000 ₪ ופיצויים בסכום של 10,000 ₪.

- ת"פ (ב"ש) 63233-06-16 **מדינת ישראל נ' מקריס** (5.12.16): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפה לשלם גניבה וגניבה. הנאשם תקף את המתלונן וגנב ממנו את הטלפון הנייד. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים, הפעיל מאסר על תנאי, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 200 ₪, פיצוי בסכום של 1,800 ₪ והתחייבות.

- ת"פ (נת') 60399-05-13 **מדינת ישראל נ' צגאי** (8.5.14): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפה לשם גניבה וגניבה. הנאשם דחף את המתלוננת, ונטל מידה של המתלוננת את הטלפון הנייד. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס בסכום של 750 ₪ ופיצויים בסכום של 750 ₪.

- ת"פ (ב"ש) 15545-03-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (19.2.14): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של תקיפה כדי לגנוב. הנאשם תקף שלא כדין את המתלוננת וחטף את הטלפון הנייד מידה. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, צו מבחן, קנס בסכום של 1,000 ₪ ופיצויים בסכום של 3,000 ₪.

- ת"פ (עכו) 15174-07-13 **מדינת ישראל נ' חליאלה** (9.10.13): בית משפט השלום הרשיע את נאשם בעבירה של תקיפה לשם גניבה ובעבירה של הפרת הוראה חוקית. הנאשם דחף את המתלונן וחטף את

הטלפון הנייד מידו. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר על תנאי, קנס בסכום של 300 ₪, ופיצויים בסכום של 1,200 ₪.

- ת"פ (ת"א) 30368-03-12 **מדינת ישראל נ' חאמד** (7.6.12): בית משפט השלום הרשיע את הנאשם, לפי הודאתו, בעבירה של תקיפה לשם גניבה. הנאשם היכה את המתלוננת בצלעותיה, חטף ממנה את הטלפון הנייד. בית המשפט הטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 10 חודשים ומאסר על תנאי.

27. התביעה הגישה פסיקה בנסיבות מחמירות יותר שלא מצאתי מקום להכלילה במתחם, כמו למשל הרשעה בעבירות נוספות או שימוש באלימות חמורה יותר (ת"פ 4995-01-17 **מדינת ישראל נ' אבו עטא** (1.10.17); ת"פ (רח') 5890-02-14 **מדינת ישראל נ' משטקוב** (12.11.14)).

28. מנגד, רוב הפסיקה שהוצגה עניינה בעבירה אחת של תקיפה לצורך גניבה, ומטבע הדברים, הפסיקה שעניינה בשתי עבירות של תקיפה כדי לגנוב היא חמורה יותר ולא כוללת, ברף התחתון, מאסר על תנאי (ראו, למשל: עפ"ג (מרכז) 6492-12-10 **עין נ' מדינת ישראל** (26.1.11)).

29. מכאן, כי מתחם העונש ההולם את העבירות מושא כתב האישום, נע בין מאסר לתקופה של מספר חודשים, שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות, ובין מאסר לתקופה של 15 חודשים, לצד ענישה נלווית.

קביעת העונש ההולם

30. בקביעת העונש ההולם בתוך המתחם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות:

לחובתו של הנאשם עומדת אך הרשעה אחת בעבירה של הסגת גבול פלילית, שבוצעה במועדים מאוחרים לאירועים מושא כתב האישום;

לזכותו של הנאשם עומדות מספר נסיבות. הנאשם נטל אחריות מלאה למעשיו והביע צער עליהם. הנאשם אף ציין כי בעקבות ההליך השיקומי "קיבל את חייו בחזרה"; הנאשם היה נתון במעצר משך 4.5 חודשים, שוחרר לקהילה טיפולית סגורה, שם שהה משך כמעט שנה. לאחר סיום הטיפול בקהילה בהצלחה, עבר הנאשם להוסטל והחל לעבוד במפעל; מתסקירי שירות המבחן עולה, כי הנאשם, אשר היה מכור לסמים משך שנים רבות, נטל חלק פעיל בהליך השיקום הממושך, שיתף פעולה באופן מלא על התהליך הטיפולי ונרתם ממנו. הנאשם אף חידש את קשריו עם ילדיו ומשפחתו. עם זאת, ההליך השיקומי של הנאשם עודנו בעיצומו, ולהערכת שירות המבחן, על הנאשם להמשיך ולבסס עצמו מחוץ להוסטל ולהשתלב בחברה, בין היתר באמצעות עבודה. הנאשם אמנם עזב את הקהילה לזמן קצר, עקב חשד שעלה כי הוא עושה שימוש בסמים, אולם לאחר שהתברר כי אמנם עשה שימוש בתרופות, כטענתו, הוחזר לקהילה. להתרשמות שירות המבחן, הנאשם לוקח אחריות על התנהלותו ועל בחירותיו, פיתוח יכולת להתבוננות פנימית מעמיקה על דפוסיו וערך שינוי מהותי באורח חיים ובדפוסיו ההתמכרותיים. עוד מסר שירות המבחן, כי בכוונת הנאשם להתגורר עם אחותו, לעבוד ולהחזיר חובותיו וכן להשתלב בטיפול המשך.

31. לאור האמור, הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, מצדיקות הטלת עונש שהוא בתחתית מתחם העונש ההולם, משמע שהן כוללות מאסר בדרך של עבודות שירות, צו מבחן ופיצויים.

32. שירות המבחן המליץ, כאמור, לסיים ההליך באפיק שיקומי בלבד. להערכתו, הטלת מאסר, ולו בדרך של

עבודות שירות, עלולה לפגוע בשיקומו של הנאשם.

33. מכאן מתעוררת השאלה אם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום?
34. בבחינת סיום הליך פלילי באפיק שיקומי, על בית המשפט לקחת בחשבון לא רק את תרומת השיקום לנאשם, אלא גם את תרומת השיקום לחברה בכללותה במניעת עבריינות עתידית ובהחזרת הנאשם לחיים חברתיים יצרניים (ע"פ 7459/12 **שיבר נ' מדינת ישראל** (20.6.13); ע"פ 8092/04 **חביב נ' מדינת ישראל** (10.9.06); עפ"ג (מרכז) 22919-03-18 **מדינת ישראל נ' חכים** (29.5.18)).
35. לפי סעיף 40 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג לקולא ממתחם העונש ההולם, אם מצא כי הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם. בית המשפט העליון קבע, כי במסגרת בחינת פוטנציאל השיקום יש לבחון את עברו של הנאשם, את עמדתו של הנאשם ביחס לעבירה, את הסיכון להישנות עבירות בעתיד, את מידת התקדמות הליכי השיקום ואת ההשלכות העלולות להיות לעונש על הליכי השיקום (ע"פ 1903/13 **עיאשה נ' מדינת ישראל** (14.7.13)).
36. אמנם, בשל הליך שיקומי מוצלח, כפי שעבר הנאשם, ייתכן והיה מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם, אולם לאור התקופה ההולמת של מאסר בדרך של עבודות השירות וקיצוץ ימי מעצר מתקופה זו, למעשה אין צורך בחריגה מהמתחם.
37. מכאן, כי העונש ההולם מבטא את הליך השיקום המשמעותי שעבר הנאשם, אשר תרם לא רק לנאשם עצמו, אלא לחברה בכללותה במניעת עבריינות עתידית ובהחזרת הנאשם לחיים חברתיים יצרניים. יש לברך את שירות המבחן ואת הנאשם על הירתמות הנאשם להליך מוצלח מעין זה.
38. לאור האמור, יש להטיל על הנאשם עונש הכולל מאסר בדרך של עבודות שירות, ממנו יקוצצו ימי המעצר, צו שירות לתועלת הציבור, צו מבחן ופיצויים.
39. לפי חוות דעת הממונה על עבודות שירות מיום 3.3.19, נמצא המשיב מתאים לביצוע עבודות שירות במגבלות.

סוף דבר

40. **לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:**

- א. מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופה של 4 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 13.6.17 עד יום 22.6.17, ומיום 13.7.17 עד יום 13.11.17 וביום 18.12.18; לאור ניכוי ימי המעצר לא נותר מאסר לביצוע בעבודות שירות.
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים, והתנאי הוא שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור כל עבירת אלימות

עמוד 6

או רכוש מסוג עוון;

ד. צו מבחן למשך 18 חודשים;

ה. צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 150 שעות;

רשמתי לפני נכונות הנאשם לבצע צו המבחן וצו השירות לתועלת הציבור. מובהר לנאשם כי אם לא יבצע הצווים הבאים בהתאם להוראות שירות המבחן, ניתן יהיה לגזור את דינו מחדש;

ו. פיצויים למתלוננות: לעדת תביעה 1 בסכום של 1,000 ₪, ולעדת תביעה 3 בסכום של 1,000 ₪. הפיצויים ישולמו ב-4 תשלומים שווים, הראשון לא יאוחר מיום 1.4.19 והיתרה ב-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן.

עותק גזר הדין יועבר לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ט אדר א' תשע"ט, 06 מרץ 2019, במעמד הצדדים.